

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **JUDr. M. M.**, *zastúpeného advokátom JUDr. P. V.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p.: KM-27/PK-06 zo dňa 28. februára 2006 v spojení s disciplinárnym rozkazom riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície P PZ Bratislava č. 6 zo dňa 8. decembra 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/61/2007-169 zo dňa 22. januára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/61/2007-169 zo dňa 22. januára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č.k. 1S/61/2007-169 zo dňa 22. januára 2010 Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p. KM-27/PK-06 zo dňa 28.februára 2006 v spojení s disciplinárnym rozkazom riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície P PZ Bratislava č. 6 zo dňa 8.decembra 2005 (ďalej len „ÚHCP“). Žalovaný ako druhostupňový správny orgán zamietol odvolanie žalobcu proti prvostupňovému správne rozhodnutiu a potvrdil vydaný disciplinárny rozkaz, na základe ktorého bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) v znení neskorších predpisov a to zníženie služobného platu o 5% na dobu troch mesiacov.

Krajský súd poukázal na znenie ustanovenia § 47, § 48 ods. 3, § 49, § 50, § 52 ods. 1 a § 53 ods. 1 zákona, z obsahu ktorých vyplýva, že po zistení porušenia služobnej disciplíny žalobcom, nadriadený postupoval v zmysle zákona a uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie v spodnej hranici.

Podľa názoru krajského súdu vysloveného v odôvodnení napadnutého rozsudku zo strany žalobcu skutočne došlo k porušeniu služobnej disciplíny, a to porušením

- povinností policajtov, ktoré boli uložené rozkazom Ministra vnútra SR č. 6/1997, pričom žalobca bol s týmto rozkazom oboznámený,
- povinností v zmysle 48 zákona,
- pokynu nadriadeného o ktorom bol informovaný (výsledok pracovnej porady).

Uviedol, že k porušeniu služobných povinností policajta došlo tak, ako to bolo žalobcovi kladené za vinu vo vydanom disciplinárnom rozkaze. Žalobca nevyznačil dňa 15.novembra 2005 odchod z pracoviska zápisom do príslušnej evidencie a nastúpil dňa 16.novembra 2005 na výkon služby s oneskorením bez toho, aby zmenu v začiatku výkonu

služby nahlásil, či už kolegovi z pracoviska, resp. v prípade ak taký nebol, nadriadenému. Nástup, začiatok a ukončenie výkonu služby je v prvom rade potrebné zaznačiť v evidencii dochádzky a až po tomto úkone možno pristúpiť k vykonávaniu uložených pracovných povinností. Žalobca v zmysle príslušných príkazov nadriadených riadne nezaznačil čas svojho odchodu a príchodu na pracovisko. Žalobca bol riadne oboznámený so začatím disciplinárneho konania, bola mu daná možnosť vyjadriť sa k zisteniam a predložiť dôkazy svedčiace v jeho prospech. Dôkazy boli riadne vykonané a sú súčasťou administratívneho spisu. Tvoria ich aj úradné záznamy z vysvetlení podaných zainteresovanými osobami, zápisnice a ďalšie doklady. Nemožno sa stotožniť s názorom žalobcu, že účinnosťou zákona č. 73/1998 Z.z. došlo k zrušeniu rozkazu Ministra vnútra SR č. 6/1997, pretože tento doposiaľ žiadnym zákonným spôsobom nebol zrušený a žalobca s ním bol riadne oboznámený a preškoľovaný. Z priebehu správneho konania súd nezistil zaujatosť JUDr. M. B., nadriadeného žalobcu, pretože zo spisu súvisiaceho s prejednávanou vecou nezistil žiadne porušenie práv žalobcu zo strany jeho nadriadeného.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť žalobe vyhovieť, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Zopakoval tvrdenia zo žaloby. Podľa jeho názoru záznamy o príchode a odchode nepreukazujú disciplinárne previnenie žalobcu.

Odvolanie opieral o § 52 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., z ktorého vyplýva, že služobný orgán pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia musí prihliadať na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností. Správna úvaha nie je ľubovoľnou úvahou. Príslušný správny orgán mal zvažovať závažnosť služobného predpisu. Sankcia má v prvom rade splňať funkciu preventívneho účelu s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby.

Žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pretože podľa jeho názoru sa krajský súd v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a rozhodol v súlade so zákonom. Jednoznačne bolo dostatočne preukázané zo zadovážených dôkazov, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia. Povinnosťou

každého policajta je zapísať sa na začiatku a konci času služby v evidencii o príchode policajtov na pracovisko a o odchode z neho. Žalobca tým, že nepostupoval v zmysle uvedeného rozkazu a nezaznačil čas svojho odchodu z pracoviska dňa 15.novembra 2005 a čas príchodu dňa 16.novembra 2005 porušil povinnosti policajta, pričom do výkonu služby nastúpil až o 07.40 hod. Žalovaný sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu, že povinnosťou policajta je v prvom rade začiatok a ukončenie výkonu služby zaznačiť v evidencii dochádzky a až následne pristúpiť k vykonávaniu uložených služobných povinností.

Dôvodil tiež tým, že zákon č. 73/1998 Z.z. poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov lepšie sociálne zabezpečenie a vyššie spoločenské postavenie ako má väčšina zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje Zákonník práce, resp. iné právne predpisy. Preto treba považovať za prirodzené, že na druhej strane kladie zákon vyššie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru na výkon štátnej služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších ako iné zákony. Každý príslušník policajného zboru má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povolaním a profesiou má svojím chovaním byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom, z čoho vyplýva aj jeho postavenie v spoločnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. marca 2011 (§ 156 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

Rozsah preskúmania rozsudku krajského súdu je daný odvolaním žalobcu, a to posúdenie, či zo strany žalobcu došlo k disciplinárnemu previneniu a porušeniu základných povinností policajta podľa ustanovenia § 48 ods.3 písm. a), b) , k) zákona č. 73/1998 Z.z..

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,

b/ vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,

k/plne využívať čas služby a dodržiavať ustanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka.

Podľa § 50 zákona č. 73/1998 Z.z., nadriadení môžu podriadeným policajtom v rozsahu svojej právomoci udeľovať disciplinárne odmeny a ukladať disciplinárne opatrenia.

Podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona, disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 53 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, disciplinárnym opatrením je zníženie platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov.

Ako vyplynulo z disciplinárneho rozkazu riaditeľa ÚHCP P PZ zo dňa 8. decembra 2006 č. 6, dňa 16.novembra 2005 bola riaditeľom odboru operatívno-pátracej činnosti Stred národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru v Banskej Bystrici vykonaná kontrola nástupu, ukončenia a využívania času výkonu služby na vysunutom pracovisku OOPČ Stred NJBPNM ÚHCP P PZ v Nižnej nad Oravou. Kontrolou evidencie príchodu policajtov na pracovisko nachádzajúcej sa v kancelárii vysunutého pracoviska OOPČ NJBPNM ÚHCP P PZ Stred v Nižnej nad Oravou (evidovanej v knihe administratívnych pomôcok OOPČ Stred NJBPNM ÚHCP P PZ v Banskej Bystrici pod číslom 142/2005) bolo zistené, že posledný zápis v uvedenej evidencii bol vykonaný dňa 15.novembra 2005, a to npor. JUDr. M. M., ktorý mal

dňa 15.novembra 2005 o 07.30 hod. zapísaný príchod na pracovisko v uvedenej evidencii, pričom vyznačenie odchodu z neho dňa 15.novembra 2005 npor. JUDr. M. M. vyznačené nebolo, napriek tomu, že v pláne služieb OOPČ Stred NJBPNM ÚHCP P PZ v Banskej Bystrici (číslo písomnosti PPZ-40-9/HCP-NJ-S/2005) na mesiac november 2005 mal menovaný na deň 15.novembra 2005 naplánovaný výkon služby v čase od 07.30 hod. do 15.30.hod. Uvedenou kontrolou bolo taktiež zistené, že menovaný npor. JUDr. M. M. sa dňa 16.novembra 2005 bez predchádzajúceho ospravedlnenia dostavil na uvedené pracovisko až 07.40 hod., napriek tomu, že mal na deň 16. november 2005 naplánovaný výkon služby v čase od 07.hod. do 15.30 hod.

Ak uviedol žalovaný v napadnutom rozhodnutí Čp.: KM-27/PK-06 zo dňa 28.februára 2006 menovaný svojím konaním porušil ustanovenie časti I. písm. a) bod 13 a bod 15 rozkazu ministra vnútra č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu príslušníkov PZ, čím sa dopustil porušenia základných povinností policajta podľa § 48 ods.3 písm. a), b), k) zákona č. 73/1998 Z.z.. Preskúmaním súvisiaceho spisového materiálu a zhodnotením v ňom obsiahnutých dôkazov (v prospech ako aj v neprospech žalobcu), zabezpečených predpísaným zákonným spôsobom jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach bol prijatý záver, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania, zakladajúceho dôvod uloženia disciplinárneho opatrenia. Námietka odvolateľa (žalobcu), že v inkriminovaný deň nebolo možné vykonať vyrozumenie kolegu na pracovisku, nakoľko neexistuje žiaden iný kolega, ktorý by mohol v uvedený deň do knihy dochádzky napísať údaj o nástupe jeho služby o 07.30 hod. na parkovisku pri budove v Nižnej je namieste. Treba však podotknúť, že v prípade iného nástupu do výkonu operatívno-pátracej služby, je policajt povinný vopred informovať nadriadeného o mieste nástupu výkonu služby, čo odvolateľ nevykonával, ako ani neinformoval žiadneho iného pracovníka OOPČ Stred.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalovaného protiprávne konanie bolo odvolateľovi na podklade existujúcich dôkazov dostatočne preukázané. Na základe uvedených skutočností je možné konštatovať, že nadriadený objektívne zistil skutočný stav veci a zadovážil dostatok relevantných dôkazov pre právne čisté a spravodlivé rozhodnutie. Na vydanie napadnutého disciplinárneho rozkazu nebolo potrebné z jeho strany zabezpečovať ďalšie dodatočné dôkazy.

So všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa vypořiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení preskúmaných rozhodnutí ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15. októbra 2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky navyše udáva, že pred uložením disciplinárneho opatrenia žalovaný postupoval striktne podľa ustanovení zákona a rozhodol v súlade s ním. Podľa časti I. písm. a) bod 13 rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ bolo všetkým policajtom uložené byť na pracovisku alebo na mieste, kde majú vykonávať služobnú činnosť, byť na začiatku času služby a opustiť pracovisko alebo takéto miesto až po jeho skončení a podľa bodu 15 bolo všetkým policajtom uložené zapísať sa na začiatku a konci času služby v evidencii o príchode policajtov na pracovisko a o odchode z neho. Žalobca svojim konaním porušil uvedené povinnosti policajta, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia a uvedeným konaním porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a), b), k) zákona č. 73/1998 Z.z..

Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods.1, § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 30. marca 2011

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová